

MEKTUP

Başka yerde bulunan bir kimseye haber ulaştırmak, hal hatır sormak, istek bildirmek vb. bir maksatla elden yahut posta aracılığı ile gönderilen yazılı kâğıda 'mektup' denildiği herkesce malûmdur. Arabca 'ketb' yani 'yazmak'tan türeyen 'mektub', dilimizde 'mektup' olarak telaffuz edilmektedir. 'Nâme' kelimesi de 'mektup' yerine kullandığımız bir başka kelime olup Türkçemize ayrı bir güzellik katmaktadır.

Mektup, telefonların ve elektronik iletişim ağlarının yaygın olarak kullanıldığı günümüzde eski önemini kaybetmiş olsa da hâlâ hayatini devam ettirme gayreti içerisinde olduğu da bir gerçektir. Yazının icadıyla, insanların birbirleriyle olan bağlantılarını sağlama vasıtası olarak daha düne kadar tahtını korumuştur.

Tarih içerisinde, hususi surette yetiştirilmiş güvercin veya başka kuşlardan istifadeyle gönderilen mektuplar, ayrıca atlı ulaklar veya kervanlar ile, daha sonrasında ise kurulan posta teşkilâtlarıyla iletmeye çalışılmış, motorlu kara araçlarının ve uçakların devreye girmesiyle de daha kolay ve hızlı ulaşımı sağlanmıştır.

Gerek ucu yanık sevdâ mektupları, gerek ana – baba – hısım – akraba – dostun gönlünü ve duasını almak için kaleme alınan mektuplar, gerekse de öfke – kahır mektupları insanlar arasında gelmiş gitmiş, daha sonraları icâd olan telgraf için her ne kadar "Telgrafın tellerine kuşlar mı konar" diye türküler yakıldıysa da her kelimesi para karşılığı olmasından dolayı tercih edilmemiş, ancak âcil durumlarda bir iletişim vasıtası olmuştur.

Artık bu gün çocukların bile elinde bulunan akıllı telefon ve bilgisayarlarla yukarıda temas ettiğimiz gibi mektubun eski heyecanı ve önemi kalmadı ise de üzerinde posta pulu yapışmış zarflar içerisinde mektuplar hâlâ gelmeye devam ediyor, postacılar hâlâ görevlerini sürdürüyorlar.

Mektup konusuna niye girdiğim merak edilebilir, arz edeyim efendim:

Bizimle ünsiyeti olan dostlarımız, bende biraz arşivcilik hastalığının olduğunu bilirler. Bu cümleden olmak üzere; bazı kimselere gönderdiğim mektupların müsveddeleri ile bazı kimselerden gelen mektuplar arşivimde bulunmaktadır. Geçenlerde onları önüme döküp tekrar şöyle bir göz gezdirdim ve bazılarını sizlerle paylaşmaya karar verdim.

Bu satırları okuyanlar arasında 'Sana gelen giden mektuplardan bize ne?' diye düşünenler olabilir. Bu düşüncelerinde haklılık payı da vardır. Ancak benden sonra belki de bir ateşin dumanları arasında göğe yükselip yok olacak olan bu mektuplara bir kayıt düşmek herhalde benim de hakkımdır. Hele bu yazışmalar edebiyat, kültür ve San'atla ilgisi olan kimselerle yapılmış ise daha da bir önem arzeder. Onun da ötesi, yazılarım arasında bu da bir çeşni olarak bulunsun istiyorum.

Merak edenler satırlarımızı okumaya devam edebilirler.

1992'de "GÖLGE MİSÂLİ", 1994 yılında da "MÂZÎ EFSÂNESİ" andın taşıyan, kendi imkânlarıyla çıkardığım iki şiir kitapçığımı edebiyat, kültür ve san'at çevrelerinden bazı kimselere gönderip onlardan gelecek olan yorumlarla kendime bir yön vermek istemişim.

Bunlardan birisi Mehmet ÇINARLI idi.

27.05.1994 yılında, kitaplarla birlikte gönderdiğim kısa mektupta şunları yazmışım:

Sayın Mehmet Çınarlı

Adresinizi, "TÜRK DİLİ" dergisinin şubat 1994 sayısında "Mektuplar XVIII" başlığı altında yayınlanan yazınızdan tesbit ettim.

Edebiyat ve san'at çevrelerine takdiminden mutluluk duyduğum "GÖLGE MİSÂLİ" ve "MÂZÎ EFSÂNESİ" isimli kitaplarımı size de gönderiyorum. Kabul etmenizi istirham eder, saygılarımı sunarım. (Tarih – İsim – İmza)

Kendileri de bana; sol üst köşesinde "MEHMET ÇINARLI, Anayasa Mahkemesi Emekli Üyesi", altında da telefon ve ikâmetgah adresi bulunan, matbû olarak basılmış kartına şunları yazarak mukabelede bulunmuştu:

MEHMET ÇINARLI
Anayasa Mahkemesi Emekli Üyesi

*Sayın Mustafa Akbaba,
"Gölge Misali" ve "Mâzi Efsânesi"
adlı şiir kitaplarınızı aldım.
Teşekkür eder, sağlık, mutluluk
ve başarılar dilerim.*

Tel : 230 56 43
Necatibey Caddesi 96/9

06570 ANKARA

Benim "TÜRK DİLİ" dergisinden tesbit ederek gönderdiğim adres; P.K. 501 ULUS/ANKARA idi. Kendilerinin bana gönderdiği karttaki ve zarfın üzerinde yazılı olan adres ise ikâmetgâh adresleri idi.

Gelen mektupta tarih yoktu, ancak zarfın üzerindeki damgadan 16.6.94 tarihinde Bakanlıklar'dan postaya verildiğini öğreniyoruz.

Şiirlerim hakkında yorum getirilmeyip sadece teşekkür mahiyetinde de olsa Mehmet ÇINARLI üstadımızdan gelen bu mektup benim için kıymetliydi, arşivimde yerini aldı.

Yine o tarihlerde "TÜRK EDEBİYATI" dergisinde neşredilen Midhat SERTOĞLU imzalı şiirler dikkatimi çekiyordu. Aynı düşüncelerle kendilerine bu iki kitapçığımı göndermeyi uygun gördüm. Büyüğümüz olan bu kültür adamından öğreneceğimiz çok şeyler olabilirdi.

PTT bilinmeyen numaralardan telefon numarasını öğrendim. Bir cesaret gösterip kendilerini telefonla aradım. Telefon açılınca, bir isim benzerliği olup olmadığını öğrenmek için; 'Üstad Midhat Sertoğlu beyefendiyle mi görüşüyorum?' diye bir suâl yönelttim. Gayet nâzik ve nahif bir sesle; 'Estağfurullah, buyurun benim' dedi.

Beni tanımadıklarını, kendilerine kitaplarımı göndermek istediğimi, bunun için bana adreslerini verip veremeyeceklerini sordum. Memnuniyetle verebileceğini söyleyip adresini yazdırdı.

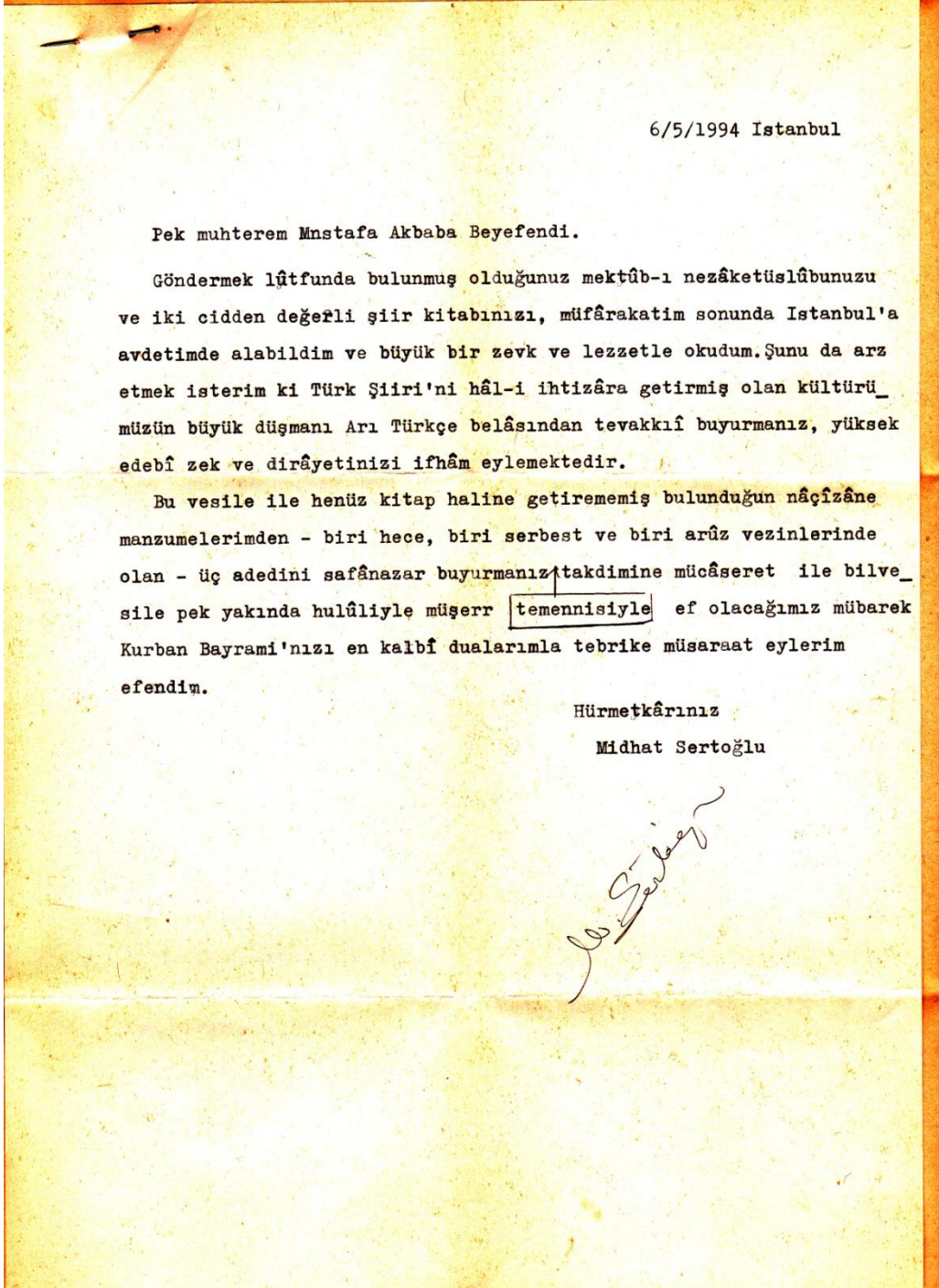
Bunun üzerine kitaplarla beraber şu kısa mektubu da gönderdim.

Saygıdeğer Üstadım,
Lütfedip, kitaplarımı size takdîm etme fırsatını bana verdiğiniz için müteşekkirim.

Kütüphanenizin bir kenarında durması bizim mutluluğumuz olacaktır.

Sağlık ve afiyet dilekleriyle saygılarımı sunarım efendim. (Elimde bulunan bu mektubun müsveddesine nedense tarih atmayı ihmâl etmişim.)

Üstadtan '6/5/1994 İstanbul' tarihli bana gelen mektubu ise şöyleydi:

Şiirlerime yorum da getiren bu mektup beni çok heyecanlandırmış, mektubunun sonunda kullandığı "Hürmetkârlığınız" ifadesi ise şok etmişti. Kendi yaşı ve kültürüne göre daha 'dünkü çocuk' kabul edilebilecek durumda olan bir insana bu ifadeyi kullanması beni çok fazla ezmişti.

Gelen bu mektubun ardından kendilerine altta okuyacağınız 20/06/1994 tarihli mektubumla mukabelede bulunmuştum:

Saygıdeğer Üstâdım.

Gönderme zahmetinde bulunduğunuz ve beni ziyadesiyle mütaahassis eden mektubunuzu büyük bir heyecanla okudum. Zât-ı âlînizin, şahsıma ve nâçizâne manzumelerime göstermiş olduğunuz teveccüh bizim için bir mutluluk vesilesi olmuştur.

Üstadım, lütfedip üç eserinizi göndermişsiniz. Onlar için de ayrıca şükranlarımı arz ederim. İkisini (Hasret – Bir Rüzgâr eser) daha önce Türk Edebiyatı Dergisi'nde büyük bir zevkle okumuştum. Onların dışındaki diğer güzîde eserlerinizi

de yine aynı dergide uzunca bir zamandan beri zevkle takip etmekte idim. Mükemmel bir şiiriyet hususiyeti arzeden bu eserleriniz, Zât-ı âlinize karşı kalbî muhabbetlerimin husule gelmesine vesile olmuş ve telefonla sizi rahatsız edip adresinizi öğrenme cüretini göstermişim.

Saygıdeğer üstadım, sağlık ve afiyet içerisinde bulunmanız Cenab-ı Hakk'dan niyazımdır.

Ve hürmet daima bizden sizedir efendim. (Mustafa Akbaba/imza)

Söz konusu şiir olur da Ahmet KABAKLI Hoca hiç unutulur mu? 1992 yılında yayınlanan "GÖLGE MİSÂLİ" nin verdiği ilk heyecanla hocamıza da bir adet göndermişim.

Sol üst köşesinde; "AHMET KABAKLI / TÜRK EDEBİYATI VAKFI BAŞKANI – YAZAR" yazan antetli A dört kâğıdına, kendi el yazısıyla yazılıp imzalanmış ve fotokopi yoluyla çoğaltılmış olan bir bayram tebriğini bize de gönderme zahmetine katlanmış ve yine kendi el yazısıyla altına düştüğü notta şunları yazmış:

AHMET KABAKLI
TÜRK EDEBİYATI VAKFI
BAŞKANI YAZAR

Aziz dost,
Nice kutlu bayramlar dilekleriyle
Yakınım ve şahsım adına
saygı ve sevgiler sunarım.
A. Kabaklı

Not: Gönderme üstünde bulunduğunuz
"Gölge Misali" isimli seçer kitabınızı
almış bulunmaktayım. Çok teşekkür
ederim. Değerlendirmeye değer
ceğim...

A. K.

Bu gelen mektupta tarih bulunmuyor fakat zarfın üstündeki damgadan 5.7.92 tarihinde Sirkeci'den postaya verilmiş olduğunu öğreniyoruz.

Bunun üzerine ben de kendilerine 9.7.1992 tarihinde şu kısacık mektupla mukabelede bulundum:

Saygıdeğer Hocam,
Mektubunuz beni ziyadesiyle memnun etmiştir.
Yakın ilginize teşekkür eder, sağlık ve afiyetler dilerim. (Mustafa Akbaba /
imza)

Yine bizimle ünsiyeti olan dostlarımız bilirler ki Türk San'at Mûsıkîsine olan sevgim yüzünden 1972 yılında Üsküdar Musıkî Cemiyeti'ne girmiş, bir yıl kadar o güzîde ortamda bulunmuştum. İstanbul'daki tahsil hayatımın sonunda memleketim olan Antalya'ya avdetim sebebiyle üzülen de olsa İstanbul ve cemiyetten ayrılmak zorunda kalmıştım.

Emin Ongan Hoca'mızın ahirete irtihalinden sonra, o teessürle "Üsküdar Mûsıkî ve Emin Ongan" başlığını taşıyan bir dörtlüğü kaleme almış, onu da "Mâzî Efsânesi" nin sayfaları arasına taşımıştım.

Bu sebepten Hocamızın değerli eşlerine bu kitabı ulaştırmayı kendime bir görev addettim. Hocamızın bende bulunan bir kartvizitinde ikâmetgâh adresi bulunduğu için kitabı rahatlıkla ulaştırabildim. Kitapla birlikte kendilerine 9.3.1995 tarihli şu mektubu da yolladım:

Muhterem Hanımefendi
Siz beni tanımıyorsunuz.

Türk San'at Mûsıkîsine olan ilgim dolayısıyla 1972 yılında Üsküdar Mûsıkî Cemiyeti'ne girmiş, bir yıl kadar da amatör bir amaçla merhûm hocamızın derslerine devam etmişim.

Gerek, Emin Ongan gibi kıymetli bir şahsiyeti yakından tanımış olmam, gerekse yine hocamızın sevgi ve disipliniyle sağlamış olduğu cemiyetin o unutulmaz atmosferini teneffüs etmenin mutluluğunu her zaman içimde taşıdım. Bu güne kadar unutmadığım ve bundan sonra da unutacağımı sanmadığım o ince zaman dilimini her zaman güzelliklerle yâdedeceğim.

Bu yoğun duyguların tesiriyle yazmış olduğum bir şiirime "Mâzî Efsânesi" adı altında yayımlanan kitabımda gururla yer verdim.

Satışı yapılmayan, ancak edebiyat, san'at ve dost çevrelerine hediye olarak verilen bu kitabımı size de takdîm etmeyi bir borç telâkki ettim. Kabul buyurup kütüphanenizin bir kenarında yer verebilerseniz kendimi mutlu addedeceğim.

Saygılarımı sunarım efendim.
Hürmetkârınız
Mustafa Akbaba (imza)

Gönderdiğim kitap ve bu mektubun üzerine Perihan Hanımefendi tarafından '5.5.1995 Üsküdar' tarihiyle yazılan ve 9.5.95 te Üsküdar'dan postaya verilen mektupta şunlar yazıyor:

5.5.1995
Üsküdar

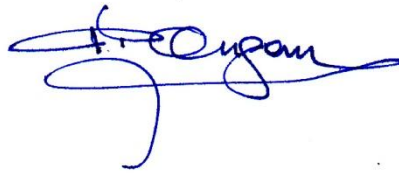
Sayın Mustafa Akbaba

Göndermiş olduğumuz değerli
şir kitabınıza cevaptaki geciktiğim
için özür dilerim.

Şepsi ayrı duyguyu taşıyan şirlerinizi
okudum.

Ayrıca şir bahçenizden esime
ayrardığınız dörtlük için teşekkür
ederim.

Bu vesile ile bayramınızı kutlar
kandan sağlık ve bol ilham
dilerim

Bir gün İlkan SAN'dan 31.3.95 tarihli bir kart geldi. Arkasında şöyle yazıyordu:

İLKAN SAN'IN
SÖZLERİNİ YAZDIĞI ŞARKILARDAN BAZILARI :

- GİTMESEN GÖZLERİNDEN PIRIL PIRIL ARZULAR (DUA)
- SÖYLEME BİLMESİNLER BU AŞKIN BİTTİĞİNİ
- SELAMİ SABAHİ KESİVER GİTSİN
- ŞU GÖNLÜMÜ YARALAYAN (SİZDEN BİRİ)
- DİLERİM TANRIDAN GÜLMESİN YÜZÜN (BEDDUA)
- KAPILDIM SANA BİR MECNUN GİBİ (ALINYAZIMSIN)
- BUNCA GÜZEL İÇİNDE BİRİSİ VAR KI
- ŞU YALAN DÜNYAYI AŞKSIZ GEÇİRME (HERŞEY AŞK İÇİN)
- GÜNBEĞÜN YAŞANAN O HATRAYI
- SEVGİMİZİN AŞKIMIZIN ÜSTÜNDE
- SEN DE GİT SEVME UNUT (KİMLER UNUTMADI KI)
- O GELİNCE BAHAR GELİR (BİLMECE)
- SENDEN BAŞKASINI GÖZÜM GÖRMEZDİ (HANI)
- SEVİLENİ ANMASINI (SEN ÖĞRETTİN SEVGİLİM)
- HAYALİ HEP GÖZÜNDEYSE (ÖZLEMEK ÇOK GÜZELDIR)
- BU DÜNYAYA DERT ÇEKMEYE GELMİŞİM (NE ÇIKAR)
- YETTİ BU AYRILIK GELSİN DEMİŞSİN (GEÇ KALDINI)
- TANRIM BENİ UNUTTUN MU?
- UNUTUR DA HER ŞEYİ KOŞAR GELİRDİM (DİYEBİLSEN)
- VERDİĞİMİZ O SÖZLERİ (SÖYLE NASIL UNUTURSUN)
- SANA BİNBİR ÖZLEMLE (HADI GEL GELECEKSEN)
- TALİHİMİ DÖNDÜRMEYİ (LANET OLSUN)

İLKAN SAN

Konur Sokak 52/8
 06640 Ekanikler - ANK.

Sr. Akbaba,

(Mazi Efsanesi) isimli eserinizi okunak istediğimi belirtir, saygı ve teşekkürlerini sunarım -

İlkan San
 31-3-85

İLKAN SAN,

22 Kasım 1941 de Malatya'da doğdu. İlk, Orta ve Lise öğreniminden sonra Başkent Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Yüksek Okulundan mezun oldu.

Devlet ve özel sektörde değişik görevlerde bulunan, bazı gazete ve dergilerin idari yönetmenliğini ve yazarlığını yapan SAN, halen T.S.M. dalında sahne sanatçısı ve şarkı sözü yazarı olarak çalışmalarını sürdürüyor.

1965 de ÇAM SAKIZI ÇOBAN ARMAĞANI, 1969 da S.O.S., 1978 de SİZDEN BİRİ isimli 3 şiir kitabı yayınlandı ve 1966 da (DESENLİ ŞİİR) adı altında bir şiir sergisi açtı.

06640 EKANIKLER - ANK
 KONUR SOKAK 52/8
 İLKAN SAN

Muhtemelen bu kitaptan Güneysu Dergisi vasıtasıyla haberdar olmuştu. Ancak Zarfın üzerine yazdığı adreste 'Antalya' yerine 'Antakya' yazılmış. Nasıl oldu bilemiyorum, posta idaresi Antakya'nın üzerini çizip altına Antalya yazmış, mektup bana o şekilde ulaştı.

Kendilerine şu mektupla cevap verdim:

Sn. İlkan San,

Mektubunuz Antakya üzerinden geldiği için elime biraz geç ulaştı.

Okumayı arzu ettiğiniz "Mâzî Efsânesi" adlı kitabımı gönderiyorum.

Saygılar sunarım.

15.4.95

(M. Akbaba / imza)

Bunun üzerine bana yine bir karta yazdığı şu satırlarla dönüş yaptı:

AYRI DÜŞTÜ

Dal kırıldı yaprak soldu
Bahar yazım hazan oldu
Felek yine tokat vurdu
Bülbül gülden ayrı düştü.
Tatlı tatlı söylerken
Kumru gibi sevişirken
Mutluluğa erişirken
Yollarımız ayrı düştü.
Kenetlenmiş ellerimiz
Dostca bakan gözlerimiz
Aşkla çarpan kalplerimiz
Hiç uğruna ayrı düştü.
Arzu özlem ümit bitti
Gönül kuşum uçtu gitti
Kader yine oyun etti
Mızrap telden ayrı düştü.

ILKAN SAN
Konur Sokak 52/8
06640 Bakanlıklar - ANK.
0312 - 425 5213

ILKAN SAN
İlkan San

ILKAN SAN

Konur Sokak 52/8
06640 Bakanlıklar - ANK.

— Sn. Akbaba,

Kitabınızı aldım - İlgilerinize
çok teşekkür eder, saygılar
sunarım -

İlkan San

Her ne kadar siyasi bir kimliğe sahip olsa da fotoğraf san'atıyla yakından ilgilendiğini bildiğim Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Rauf R. DENKTAŞ'a da bu ilk iki kitabımı gönderdim. 'Şiir ile fotoğrafın ne alâkası var?' demeyin. Sonuçta her ikisi de san'at. Yeri gelir bir fotoğraf bir şaire ilham kaynağı olur, yeri gelir bir fotoğraf sanatçısı bir şirden etkilenip farklı arayışlar içerisine girer, farklı kareler yakalamaya çalışır.

31.03.1994 tarihli ve 33/94 sayılı mektupla tarafıma gönderilen mektupta şöyle yazıyor:

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ
CUMHURBAŞKANLIĞI

Sayı : 33/94

Lefkoşa,

31 Mart, 1994

Sayın Mustafa AKBABA
Dişhekimi.
Atatürk Cad., 1306 Sok.,
Akbaba Apt. No:1 K:1 D:2,
Antalya,
TÜRKİYE.

Göndermek lütfünde bulunduğunuz "Mazi Efsânesi" ve "Gölge Misâli" isimli şiir kitablarınız için çok teşekkür eder, saygılar sunarım.

Rauf R. DENKTAŞ
KKTC Cumhurbaşkanı

Bana gelen mektuplar ve cevaplar elbette bunlarla sınırlı değil. Biz Őimdilik bu kadarını kayıt altına almış olduğ.

Őunu da belirtmeliyiz ki yazıŐmıŐ olduğum bu isimlerin hepsi rahmet-i rahmâna kavuŐtular. Mekânları Cennet olsun.

NİSAN – 2022